

Posouzení odborné úrovně doc. Mgr. Ingrid Halászové, PhD.

Badatelskou činnost doc. Mgr. Ingrid Halászové, PhD., vedoucí katedry dějin a teorie umění Filozofické fakulty Trnavské univerzity mám možnost sledovat od roku 2010, kdy jsem oponoval její disertační práci, v níž se zdarem pokusila o rekonstrukci a souhrnné zpracování portrétní galerie a uměleckých sbírek formovaných v období 16. a 17. století prvními třemi generacemi šlechtické rodiny Pálffyů na hradě Červený Kameň a současně o objasnění sociokulturních předpokladů jejich vzniku a postupného budování. O odborných kvalitách, jakož i o přínosu této její kvalifikační práce pro další bádání svědčí skutečnost, že se o tři roky později dočkala v mírně přepracované podobě své knižní podoby. Ta byla po zásluze příznivě přijata odbornou veřejností, jak o tom svědčí kladné recenze a zejména její frekventované citace. Knižně vydaná disertace i četné dílčí studie publikované v domácích i zahraničních časopisech a sbornících, z nichž je možno připomenout mj. „The first Pálffy portrait gallery in Červený Kameň – castle (Vorosko, Bibersburg)“ (*Acta Historiae Artium* 47, 2006); „Pálffyovské katalógy zbierok a inventáre ako pramene k poznaniu umeleckého zariadenia rezidencie Červený Kameň v polovici 18. storočia“ (*Theatrum historiae* 6, 2011); „Pálffyovská kolekcia na dreve maľovaných portrétov viri ilustrí z prelomu 16.–17. storočia“ (*Opuscula historiae atrium* 61, 2012); „Paralely a diferencie v portrétnej reprezentácii grófov Mikuláša a Jána Pálffyovcov“ (ed. Daniel Hupko, *Res Pálffyana: príspevky k dejinám rodu Pálffyovcov*, Častá 2018), zřetelně ukazují, že doc. Mgr. Ingrid Halászová, PhD. se ve své badatelské práci zaměřila především na kontextuálně koncipované zkoumání problematiky fenoménu portrétní malby v období raného novověku, tj. výtvarnému druhu, jemuž dlouho nebyla věnována pozornost, kterou si právem zasluhuje. Zvýšenou pozornost přitom věnovala dobově příznačné portrétním galeriím, jmenovitě interpretaci portrétní reprezentace rodu Pálffyů a Révai. Díky tomu se záhy stala uznávanou specialistkou na danou problematiku, a výsledky, jichž dosáhla soustředěným a v mnohem průkopnickým bádáním, se v domácí i zahraniční odborné komunitě setkaly s uznalou odezvou. Jako přední znalkyně a interpretku portrétní malby byla v roce 2016 pověřena editováním sborníku *Die Noblesse im Bild. die adeligen Porträtgalerien in der Frühen Neuzeit in den Ländern der ehemaligen Habsburgermonarchie*, vydaného ve Frankfurtu nad Mohanem v prestižním nakladatelství Peter Lang. Do sborníku kromě shrnující úvodní studie *Das Phänomen des Porträts und die Gestaltung der adeligen Porträtgalerien im 16. und 17. Jahrhundert in den Ländern der ehemaligen Habsburgermonarchie* přispěla i obsáhlým příspěvkem o počátcích portrétní galerie rodiny Pálffyů v 16. a 17. století. Zpočátku především primárně materiálově zaměřený průzkum portrétní malby, prováděný dlouhodobě a systematicky, ji logicky vedl k řešení otázek obecnější povahy. Přesvědčivým výrazem takto zacíleného bádání se vedle studie „VERA EFFIGIES ...(?). The Limits of Truth in the Early Modern Portrait“ (*Czech and Slovak Journal of Humanities* 8, 2018) nebo příspěvku „Portrét ako predmet teoretického diskurzu v rannom novoveku, Príspevok k obsahovej a terminologickej profilácii pojmu“ v interdisciplinárně koncipovaném sborníku *Portrét v toku dejín. Štúdie k teoretickým, historickým a socio-kultúrnym aspektom dejín portrétu* (2018), který uspořádala společně s Erikem Hrnčiarikem, stala zejména metodologicky mimořádně podnětná monografie *Pred portrétom. úvahy o obsahoch, významoch, funkciách a reprezentačných stratégiách portrétu v ranom novoveku* z roku 2020. Na její nepopíratelný přínos upozornila obsáhlá, pozitivní recenze Stanislavy Fedrové, zveřejněná v roce 2022v časopise Ústavu dějin umění AV ČR *Umění*.

Kromě ústředního předmětu svého badatelského zájmu se doc. Mgr. Ingrid Halászová příležitostně věnovala také dalším tématům, např. liturgickému zlatnictví v katalogu výstavy Slovenského národního muzea *Ars liturgica. Zlatníctvo v službách liturgie* (2010), výchově a vzdělávání aristokratek, chovaneček bratislavského kláštera Notre Dame v 18. století (sborník *Na ceste k modernej žene kapitoly z dejín rodových vzťahov na Slovensku*, 2011), habsburské ikonografii uplatněné v Uhrách při výzdobě tzv. císařských sálů (sborník *The Interior as an Embodiment of Power. The Image of the Princely Patron and its Spatial Setting (1400–1700)*, Heidelberg 2018), nebo historii oboru dějin a teorie na Filozofické fakultě Trnavské univerzity (2017).

Není sporu o tom, že doc. Mgr. Ingrid Halászová, PhD. se svou dosud vykonanou badatelskou prací, podílem na řadě domácích i mezinárodních výzkumných projektů a v neposlední řadě i svým pedagogickým působením bezesporu řadí k význačným osobnostem oboru Dějiny a teorie umění, respektovaným nejen na Slovensku, ale i v zahraničí, a jako taková se významně podílí jeho profilování a dalším rozvoji.

Protože vědecká kvalifikace i pedagogická způsobilost doc. Mgr. Ingrid Halászové, PhD. plně odpovídají požadavkům standardně kladeným na uchazeče v rámci řízení na jmenování profesorem, vřele doporučuji její jmenování za profesorku v oboru Dějiny a teorie umění.

V Praze 6. ledna 2025

Prof. PhDr. Lubomír Slavíček, CSc.